

pénzügyminiszteriumban nem is gondolnak rá, hogy elvégre is árucikk az, a melyről a vevőnek joga felvilágosítást kérni és hogy ezt az árusító meg nem adhatja, mivel őt magát is teljes tudatlanságban hagyják mindenről, még ha meg is volna benne a szándék, ez ismereteket úgy a hogy megszerezni. Ne nevéssen senki egy trafikáns iskolán, a mely mindenki szeme előtt lebegni fog, a ki e sorokat olvassa, hanem kérdezze meg előbb a póstaigazgatóságtól, hogy miért nem sajnálja a fáradságot, minden a dohánytőzsdékben a postakezeléssel megbízott leányt heteken keresztül tanítani. És ezt nagyon természetesnek tartjuk. Avagy talán a közönség legyen az, a ki e postakezelőnőket, a kiknek sokkal kevesebb tudás kell, mint a dohány-elárusítónőknek, arra tanítsa mikép kell leveleket felvenni? Érthetetlen, hogy ma mikor a haladás minden téren oly óriási, hol az igények, a miket a közönség minden közszolgáltatásnál támaszt, oly magasak, miért nem fordítják a a kellő figyelmet. Hisz világos, hogy az állam nemcsak azért úzi a dohányegyedáruságot, hogy kegyelmi tényeket gyakoroljon elárusítási engedélyek alakjában. Üzlet üzlet és a ki ilyet folytat, úgy folytassa, hogy úgy a cikkeknek, mint önönmagának hasznára válják. Az elárusítás mostani formájában egy állami cikk számára minden esetre lehetséges, a minthogy mindennek a mit az állam monopolizál és forgalomba hoz, természetszerűen fogynia kell. De ismerjük-e tulajdonkép a fogyasztást, a mit elérni lehetne és elérni kellene? Avagy talán irányadók lehetnek-e itt más államok fogyasztási viszonyai? A mi gyártmányaink, ha még oly kitűnő minőségűek is, fogyasztás tekintetében nem képesek említésre méltó emelkedésre szert tenni mindaddig, a míg a kicsinyben való elárusítás mestersége ismeretlen fogalom marad, mindaddig, a míg az árúra magára bízzák, hogy magát eladja, a helyett, hogy ezt az elárusító tenné.

Vegyes hírek.

Személyi hír. Báró Andreánszky István, legutóbb államtitkár, sok éven át miniszteritanácsos, és a pénzügyminiszterium XIII. osztályának volt vezetője saját kérelmére végleges nyugállományba helyeztetett.

Hivatalos sanyargatások. Valóban, a kit az istenek gyűlölnék, azt dohányelárusítónak teszik Alig

van a földkerekségén hivatás, a melylyel szemben mindenki feljogosítva érzi magát, bármikor és tetszés szerint sanyargatni és megrövidíteni úgy, mint a dohányárusokkal szemben.

Legujabb szereplése e téren az illetékkiszabási hivatalnak van. A fővárosi magyar kir. pénzügyigazgatóság illetékkiszabási hivatala feljogosítva érzi magát a fővárosi dohánykiszárusokat büntetésekkel sújtani, ha ezek elmulasztják bélyegvételi könyvecskéiket éveken keresztül megőrizni. Megjelenik egy pénzügyőr egy dohánydözsében, követeli 1902. vagy 1903. évről szóló bélyegkönyvecske előmutatását, és ha ez, a mint természetes, már nincs meg, megteszi feljelentését a pénzügyigazgatóság egy osztályánál, a melynek ép oly kevés köze van a dohányárushoz, mint a dohányjövedék bármely alkalmazottjához. Mindazonáltal az illető tisztviselő büntetést mér ki oly dologért, a melyhez első sorban semmi köze, és mely másodszor már azért is képtelenség, mert soha oly rendszabály nem létezett, a mely a dohányárust kötelezte volna, bevásárlási könyvecskéit, melyek csak az ő kényelmére valók, megőrizni.

Megvagyunk róla győződve, hogy a sújtottak egyike sem fogja a bírságot megfizetni, a mint hogy arról is megvagyunk győződve, hogy minden ez iránt benyújtott felelkezés a bírság törlését fogja maga után vonni. De mégis szőnyegre hozzuk ez ügyet, teszszük ezt azért, hogy felhívjuk rá figyelmét az igazságosnak és körültekintőnek ismert *Wolfrumb* kir. tanácsos, pénzügyigazgató úrnak, a kinek aligha van róla tudomása. Nagyon meg kell elégedni azzal, ha minden elárusító az előírásokat pontosan betartja, minék még büntetéseket kiróni nevetséges dolgokért. Igen szomorú dolog lenne, ha a vámház bélyegraktára évekkal ezelőtt kiszolgáltattott bélyegek fölött való ellenőrzéséhez a kiszárusok bevásárlási könyvecskéire szorulna. Ilyen ellenőrzés furcsa gondolatokat kelthetne. Mire valók tehát e kicsinyes bosszantások? Feleletet kérünk!

A dohánynagyárudák bélyegilletményei. Számos kérdezősködés folytán ismételve tudomásul adjuk, hogy a dohánynagyárudák azon összegek után, miket eladott dohányanyagokért járó provízió fejében rendelkezéseikből levonásba hoztak, *nem kötelesek* bélyegilletéket fizetni. Ha a pénzügyigazgatóságok ilyet mégis előírnak, ennek oka egy évekkal ezelőtt kiadott, téves rendeletben rejlik. Azt hisszük, hogy a pénzügyminiszterium ezen hibásan felfogott előírás ellen benyújtott minden felfolyamodásnak helyet adni és az összegeket törölni fogja. Esetleg lehet a közigazgatási bírósághoz folyamodni. Az ügy oly világos, hogy kétség nem is foroghat fenn. A dohánynagydözsésnek províziója kereset, a mely már egyszer a tiszta jövedelem 10%-ával adóztatva lett és nem fizetés vagy ajándék. Ha ez illeték helyes lenne, akkor azt minden kereskedőnek, minden üzletágban meg kellene fizetnie.

A dohány Jamaikában. Jamaika szigetén a dohány jól és gazdagon terem, szép színű, illatos és igen nagylevelű. Csak az a hibája, hogy rendkívül erős,

úgy hogy csak más dohányfajokkal keverve használható. Szakemberek azt állítják ugyan, hogy ha a talaj egy fajlagos trágyával elláttatnék és egyébként is az egész dohánytenyésztést modern viszonyok közt helyeznék, a dohány könnyebbé, sőt egész enyhévé válna. A jamaikai dohány kitünősége mellett kitünő keverőanyagul szolgálhatna más országok dohányfajainak és tekintettel dús aratási mennyiségére a dohány nagyban emelhetné a sziget ipari jólétét.

Dohány Ausztriában. Az utolsó költségvetési ülésben dr. Kosel, osztrák pénzügyminiszter egy képviselő részéről a belföldi dohánytermelés kibővítése tárgyában felvetett eszmére vonatkozólag oda nyilatkozott, hogy ez irányban már kísérletek történtek, melyek azonban nem vezettek a kívánt sikerre. Az ellenőrzés szempontjából, ugymond, arra is kell ügyelni hogy a belföldi fogyasztásra szánt dohánytermelési terület, amely nem igényel többet 25,000 hektárnál, ne sok tartományra eloszoljon, hanem lehetőleg központosítottassék. Továbbá nem szabad megfélekedni, hogy azokon a vidékeken, melyek dohánytermeléssel foglalkoznak, a fogyasztási és ezzel a dohányjövedék jövedelmi tapasztalat szerint feltűnően fogynak. Végül meg kell gondolni, hogy a dohánytenyésztés felette kényes és talán nem hozná a gazdasági köröknek a várt hasznot. A mi a dr. Kramarz képviselő által a dohánytermékeknek az egyes tartományi nyelveken való megjelölése iránt felvetett eszmét illeti, kijelenti a miniszter, hogy hajlandó ezt a kérdést tanulmány tárgyává tenni. Új dohánygyárak létesítését illetőleg ezek a fogyasztási mértéke szerint foganatosíthatni fognak, szem előtt tartva azon tartományokat, hol még dohánygyárak nincsenek. A mi különösen Dalmatiát illeti, a miniszter a csekély fogyasztás miatt nem tartja helyesnek új gyár létesítését, annál kevésbbé, mert Dalmatiában egyes beváltási hivatalok kis dohánygyárakkal, a melyek az ottan legjobban keresett gyártmányt előállítják, össze vannak kötve. A vasárnapi munkaszünet betartását illetőleg a pénzügyi kormány nem fog habozni, mihelyt a vasárnapi munkaszünet újból való szabályozására vonatkozó törvényjavaslat a Házban elfogadatik, annak alapelveit, jóllehet a dohánygyárak nem esnek e törvény alá, a lehetőségig itt is alkalmazni. A hercegovinai dohányra vonatkozólag megjegyzi a miniszter, hogy az osztrák dohányjövedék boszniai dohányt vásárolt és értékesített és boszniai dohánygyártmány is különlegességi elárusításba hozott. Azonban nem engedhetők meg a boszniai gyártmányoknak az általános forgalomba való hozatala, mivel ez által ez idevaló dohányjövedék az egyedáruságtól huzott jövedelem nagy részétől elesnék.

10113 IV. 1905.

Ajánlati hirdetemény.

A losonczyi dohány nagyáruda nyilvános árlejtés útján folyó évi április hó 10-én d. e. 10 órakor balassagyarmati kir. pénzügyigazgatóság hivatalos helyiségében a legkedvezőbb ajánlattevőnek kezelésébe fog bocsátatni, azonban az ajánlatok közötti szabad választási jog a kir. kincstár részére való fentartás mellett.

Közelebbi feltételek a b-gyarmati kir. pénzügyigazgatóság VI-ik ügyosztályában, a losonczyi és b-gyarmati kir. püöri biztosságoknál megtudhatók.

Bánatpénz 3907 korona. Az ajánlatok 1905. évi április hó 10-én d. e. 10 óráig a b-gyarmati kir. pénzügyigazgatóság főnökéhez küldendők be.

Balassa-Gyarmat, 1905. évi március hó 26-án.

M. kir. pénzügyigazgatóság.

Sz. 8200/905.

IV.

Ajánlati hirdetemény.

A székelyudvarhelyi m. kir. pénzügyigazgatóság részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a pénzügyi hatóság részéről történt felmondás folytán megürült csikszeredai dohány-nagy- és dohány- és szivar különlegességi áruda kezelésének elnyerése végett írásbeli zárt ajánlatok útján ezen kir. pénzügyigazgatóság hivatalos helyiségében 1905. évi április hó 7-én délelőtt 9 órakor versenytárgyalás fog tartatni.

Az árlejtés tárgyát ugyan a versenyzők által igénybe veendő eladásdíj fogja képezni; mindazonáltal a kir. kincstár fentartja magának a jogot arra, hogy a versenyzők között szabadon választhasson, s így valamely versenyző semmiesetre sem támaszthat igényt a betöltendő dohány nagy- és különlegességi árudának adományozására csupán azon okból, mert esetleg a legcsekélyebb eladási jutalékot veszi igénybe.

A dohány-nagyáruda, melynek vállalkozója 285% azaz kettő egész nyolczvanöt század százaléknyi törzsdíjat élvezett, a dohányanyagot a brassói dohányáru raktárból szerzi be, és dohányanyag beszerzése végett hozzá 216 dohány kisárus van utalva.

A nagyáruda 1904. évi forgalma összesen 262583 kor. 50 fill. tett ki, melyből a nagyárudával kapcsolatos dohány kisárudára 9477 kor. 80 fill. a hozzáutalt kisárudákra 253105 kor. 70 fill. a mérsékelt áru dohány és burnót eladásra 1216 kor. 08 fillér esik; továbbá a nagyárudában 22485 kor. 90 fillér értékű bélyegjegy árusított el, ami után az árus 1½% jutalékot élvez.

A dohány és szivar különlegességi áruda után, ennek jelenlegi vállalkozója négy (4%) százalék törzsdíjat élvez és a dohányanyagot a kolozsvári kir. dohányáru raktárból köteles beszerezni. Ezen árudában 1904. év folyamán 36765 kor. 60 fillér értékű forgalom éretett el.

Mindegyik pályázó köteles a dohány vagy is különlegességi dohány és szivar árudára nézve bánatpénzül 600 kor. hatszáz koronát vagy készpénzben, vagy a budapesti tőzsdén jegyzett állampapírokban, vagy a szabályok értelmében elfogadható más értékpapírokban 1 koronás bélyegjeggyel ellátott és sajátkezűleg aláírt, lepecsételt ajánlatához csatolni és az ajánlatot az alábbi minta szerint szerkesztve, magyaronosságát, polgári állását és erkölcsi kifogástalan voltát igazoló hatósági bizonyítvánnyal ellátva legkésőbb 1905. április hó 6-án délután 4 óráig ezen kir. hatóság főnökénél benyújtani.

Az ezen vállalatoknál mérvadó részletes feltételek és az ezzel egybekötött kötelezettségek ugy ezen kir. pénzügyigazgatóságnál, mint a pénzügyőri biztosoknál megtekinthetők.

Végül tudomására hozatik pályázni óhajtoknak, hogy a jogosítványok adományozásánál előnyben részesíttetnek azok a pályázók, kik az árudákat más üzlet folytatása nélkül kizárólagos jelleggel fognak kezelni.

A lepecsételt ajánlat borítékára irandó:

Ajánlat a csikszeredai dohány-nagy, és dohány és szivar különlegességi áruda elnyerése végett.

Szerdaudvarhely, 1905 márczius hó 14.

M. kir. Pénzügyigazgatóság.

A székesfehérvári m. kir. pénzügyigazgatóságtól.

2904. sz.

VI. 1905

Arlejtési hirdetmény.

A székesfehérvári magy. kir. pénzügyigazgatóság részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Fehérmegyében fekvő Mór községben elhalálozás által üresedésbe jött magy. kir. dohány-nagyáruda és ezzel kapcsolatos bélyeg és váltó ürlap-árudának betöltése czéljából ezen pénzügyigazgatóságnál az 1905. évi április hó 27-én délelőtt 11 órakor írásbeli versenytárgyalás fog tartatni.

A dohány-nagyáruda, melylyel kapcsolatosan a vállalkozó köteles egyszersmind a bélyeg és váltó ürlapok árulását is $1\frac{1}{2}\%$ tőzsdij mellett kezelni, azon versenyzőnek adományoztatik, ki erre alkalmasnak találtatik, és a ki százalékokban kifizetendő legkisebb tőzsdiját követeli. Mindazonáltal a kincstár fenntartja magának azt a jogot, hogy a versenyzők közt szabadon választhasson, miért egyik ajánlattevő sem támaszthat igényt azért, mert olcsóbb ajánlata el nem fogadhatott.

Ezen dohány-nagyáruda tartozik dohány anyag-készletét a budapesti magy. kir. dohányáruraktárból, a bélyeg és váltó ürlap készletét pedig a móri magy. kir. adóhivatalnál beszerezni.

A dohány-nagyáruda az 1904. évi forgalma 135412 korona, avval kapcsolatos dohány-kisárudája 4195 korona végre a bélyeg és váltó ürlap árudában 834 korona volt, a hozzá utalt dohány-kisárusok száma 82.

A volt dohány-nagyárus a dohány-nagyáruda kezelése után $1\frac{3}{10}\%$ azaz egy és $\frac{3}{10}$ százaléknyi díjat élvezett. Ezen dohány-nagyárudával kapcsolatos dohány-kisáruda, valamint bélyeg és váltó ürlap kicsinyben való eladása is van összekötve, vállalkozó kérelmére a dohány-nagyáruda valódi havanna szivar eladásra kibővíthető.

A kincstár azonban nem kezeskedik az ezen nagyáruda versenytárgyalásának alapul szolgáló forgalom változatlan fenntartásáért és ezért ugyanazon okból a tőzsdij utólagos felemelése meg nem engedtetik, sem akárminemű kártalanítási igények tekintetbe nem vétetnek.

Csak a dohányforgalom után járó tőzsdij képezi az ajánlat tárgyát.

A dohány-nagyárudai bizományos köteles állandóan a dohány-nagyárudában 5416 korona értékű csonkítatlan avval együttesen a forgalmi viszonyokhoz képest a magy. kir. pénzügyigazgatóság által meghatározott és legalább 14 napi szükségletnek megfelelő dohány anyagot mindenkor készletben tartani.

Az ajánlat *külsőjére* irandó: «Ajánlat» a móri dohány-nagyárudára.

Székesfehérvár, 1905. márczius 15.

Turián József,
pénzügyigazgató.

21612. szám

IV. 905.

Ajánlati hirdetmény.

A temesvári kir. pü. igazgatóság kerületben fekvő Lippa nagyközségben a dohánynagyáruda kezelése lemondás folytán más vállalkozóra lévén bízandó, e tárgyban folyó 1905. évi április hó 27-én a kir. pü. igazgatóság főnökének hivatalos helyiségében délelőtt 10 órakor írásbeli zárt ajánlat utján versenyajánlat hirdettetik.

A verseny tárgyalásban részt venni kívánók saját kezűleg aláírt és I koronás bélyeggel ellátott lepecsételt ajánlataikat 1905. évi április hó 26-ig délelőtt 9 óráig alólírt pü. igazgatóság főnökénél nyujtsák be.

Bánatpénz fejében 500 kor. készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban melléklendő.

Csatolandó az ajánlattevő magyar honosságát polgári állását, erkölcsi megbízhatóságát és vagyoni állapotát igazoló bizonyítvány.

A vállalkozóra nézve mérvadó feltételek kötelezettségek és az ajánlatok mikénti szerkesztésére nézve az érdeklődők a temesvári kir. pü. igazgatóság IV. ügyosztályának és a lippai pü. bizottságnál részletes felvilágosítást szerhezhetnek.

Temesvár, 1905 márczius hó 17-én.

Solymosy.

„BOURBON“

szivarkahüvelyk, az egyedüli hüvelyk, amely dohánynagyárusok és különlegességi raktárok részére ajánlható. A hüvelyküzletben divatos verseny sajnos következménye, hogy a dohánynagyárusok és különlegességi raktárok tulajdonosai már nem foglalkozhatnak haszonnal a hüvelyk elárulásával. Ezen visszás állapotra segitendő ily feltételek mellett, hozza forgalomba az **Elster és Topf** cég a „Bourbon“ szivarkahüvelyeket, a melyek az inreális versenyt kizárják A „Bourbon“ hüvelyeket kiténő sikerrel vezette be már is több dohánynagyárusító u. m. **Hirsch Jakab budapesti**, továbbá az **aradi, miskolczi, brassói, segesvári, kassai, kolozsvári, szabadkai, prágai, brünni, olmüci, linzi, innsbrucki stb. különlegességi árudák.** Elster és Topf lembergi cég kívánatra szivesen szolgál mintákkal és irlapokkal, melyekből a dohánynagy- és különlegességi árudák részére biztosított előnyök megtudhatók.

„DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYE“

(ORGAN DER TABAK GROSS- UND KLEINVERSCHLEISSER UNGARNS.)

INHALT: Der Betrieb des Detailhandels mit den k. u. Tabakprodukten. Vermischte Nachrichten.

Der Betrieb des Detailhandels mit den k. u. Tabakprodukten.

Es ist und war von jeher ein Unglück für das Tabak-Monopol, dass der Absatz seiner Fabrikate, nicht als Handel aufgefasst wurde, sondern quasi als Abstattung einer Gebühr, wie man sie etwa für Postwerthzeichen oder Stempelmarken erlegt. Vergessen wird dabei stets, dass Tabak und Zigarren einen Consumartikel bilden, und dieser Consum zum grossen Theile von jenen Factoren abhängig ist, welche den Vertrieb derselben besorgen.

Die Natur der Sache erfordert es, dass in erster Reihe der Fabrikant eines solchen Consumartikels, in diesem Falle also die Tabak-Regie, dafür zu sorgen habe, dass die in den Handel gebrachten Tabakprodukte in kaufmännischer Weise vertrieben werden, das heisst, dass man den Käufer derselben über die Eigenschaften und Vorzüge dieser Produkte zu informiren in der Lage sei. Der Umstand, wonach sich bei uns kein Mensch darum kümmert, was mit den Tabakprodukten eigentlich geschieht, wenn diese das Tabak Magazin verlassen haben, rächt sich bitter, sowohl an dem Consum, wie an dem Verschleisser selbst, und nicht in letzter Reihe an dem Publikum.

In den seltensten Fällen weiss es der Raucher, was er rauchen soll. Er weiss nur, dass er eine starke, eine mittelstarke oder eine lichte Cigarre will. Wo befindet sich aber der Verschleisser der dem Raucher hierüber eine richtige Auskunft geben könnte? Und woher sollte er auch dieses Wissen schöpfen? Wenn es gleichwohl geschieht, dass der Verschleisser diess weiss, oder vielmehr zu wissen vermeint so hat Derselbe dieses Wissen oder Nichtwissen, wie wir sagen möchten, einzig und allein den Rauchern zu verdanken, die da äussern, dass ihnen diese Cigarre zu stark

oder zu leicht sei. Welchen Werth solche Urtheile besitzen, kann ermessen werden, wenn man sich vergegenwärtigt, dass, was der Eine für stark hält, der Andere für leicht findet und umgekehrt.

Kommt ein Käufer heute in eine Tabaktrafik und verlangt leichte Cigarren, so wird der Verschleisser beziehungsweise die Verschleisserin dem Kunden sofort klagen, dass sie lichte Cigarren nicht bekomme, dass alle Cigarren dunkel seien und dass sie fast zweifle weil sie das, was man sucht nicht bieten könne. In dieser Weise machen die Verschleisser für ihre Waaren Reclame. Es ist nur natürlich dass dem Käufer die Lust vergeht viel zu kaufen Anstatt dass die Verkäuferin dem Kunden darüber aufklären würde, dass der dunkle Tabak gerade der leichtere ist, dass die hellen Tabake unreif seien und daher nikotinhaltiger wären als die dunklen, anstatt, dass dem Käufer gesagt würde, er möge die braunen oder schwarzen Cigarren nur versuchen, es werde sich überzeugen, dass er davon weit mehr zu rauhen vermöge, wie von den hellen, anstatt also dem Käufer die Vorzüge der Waare hervorzuheben, wird der Käufer damit belästigt, es täglich und stündlich mitanhören zu müssen, wie schlecht die Waaren sind. Viele Verschleisser begehen sogar die Unklugheit jedem Kunden zu versichern, dass nur er solche schlechte Zigarren habe und dass man überall bessere bekomme, Ja, es ist fast unglaublich, mit welche unpraktischen, geradezu lächerlich wirkenden Mitteln, die meisten Detailgeschäft geführt werden. Und fragt man, was und wer an all dem Schuld sei, so können wir nur antworten, dass es die Betriebsleitung des Finanz-Ministeriums ist, deren Sorglosigkeit in dieser Beziehung Beispiellos dasteht. Man weiss es recht gut, dass fast alle Tabakkleinverschleisser und Verschleisserinnen zu dem

Geschäfte als Laien kommen, welche kaum mehr von den Tabakprodukten wissen, als dass man dieselbe zu Rauchzwecken verwendet. Frauen und Mädchen, die einst bessere Tage gesehen, denen eine Lizenz verliehen wird, verkaufen eine Waare, über welche der Käufer Auskünfte begehrt, die man ihnen natürlich nicht geben kann, oder in gegentheiliger Weise gibt. Im Finanzministerium denkt man gar nicht daran, dass es ja endlich ein Verkaufsartikel ist, über welchen der Consument Auskunft zu erhalten berechtigt ist und dass der Verschleisser diese nicht geben kann, weil man ihn über Alles und Jedes im Unklaren lässt, selbst wenn er schon die Absicht hätte, sich die Kenntnisse welche nothwendig sind anzueignen. Man lache nicht über eine Trafikantenschule, die Jedem vorschweben wird, wenn er diese Zeilen liest, aber er frage erst bei der Postdirection an, warum diese sich die Mühe nimmt, jedes in den Trafiken bei der Postmanipulation verwendete Mädchen vier Wochen lang zu unterrichten. Und das halten wir für ganz natürlich. Oder sollte etwa diesen Postmanipulantinnen, die noch weit weniger Kenntnisse nöthig haben, als die Tabakverschleisserinnen, das Publikum Unterricht in der Aufnahme der Briefen geben. Es ist unbegreiflich warum diesem Gegenstande heute, wo doch der Fortschritt auf allen Gebieten ein solch mächtiger, wo die Anforderungen welche das Publikum bei jeder öffentlichen Dienstleistung beansprucht, sehr hoch gehen, die nothwendige Aufmerksamkeit nicht gewidmet wird. Man wird doch zugeben dass der Staat doch nicht bloss deshalb das Tabak Monopol betreibt, damit er Gnadenakte in Form von Verkaufsbewilligungen für seine Erzeugnisse ertheilt. Geschäft ist Geschäft und derjenige der ein solches betreibt, muss es derart betreiben, dass es ihn zu nützen vermag. Der Verschleiss in seiner dermaligen Gestalt ist ja für einen Staatsartikel möglich wie überhaupt Alles was der Staat monopolisirt und in den Verkehr bringt, naturgemäss Absatz finden muss. Aber kennt man denn eigentlich den Absatz der zu erzielen wäre und erzielt werden müsste? Oder sind und können vielleicht die Consumverhältnisse anderer Staaten dabei als Maasstab dienen? Unsere Fabrikate und mögen sie in der vorzüglichsten Qualität geliefert

werden, vermögen gleichwohl in Hinsicht des Consums keinen sonderlichen Aufschwung zu nehmen, wenn die Kunst des Detailhandel sein unbekannter Begriff bleibt, wenn man es der Waare selber überlässt, dass sie sich verkaufe, anstatt, dass dies der Verkäufer thue.

Zur gefälligen Beachtung!

Mit dieser Nummer beginnt ein neues Abonement auf den „*Dohányárusok Közlönye*“ für jene unserer geschätzten Abonenten, deren *halbjähriges Abonements mit Ende März abgelaufen ist.*

In dem wir höflichst ersuchen die Pränumerationsbeträge postwendend einzusenden, bitten wir auch jene p. t. Grossverschleisser, welche dem Verbande beigetreten sind und denen wir Probenummern zugesandt haben, die Pränumeration zu veranlassen ($\frac{1}{1}$ jährig 10 Kr. $\frac{1}{2}$ jährig 5 Kr. mittelst Postanweisung) An die

Administrations des

»**Dohányárusok Közlönye**«

Budapest, VI., Eötvös-utca 5.

Vermischte Nachrichten.

Personalien. *Baron Stefan Andreánszky*, zuletzt Staatssecretär, viele Jahre hindurch Ministerialrath und Leiter der XIII. Section des Finanz-Ministeriums, wurde über sein eigenes Ansuchen in den bleibenden Ruhestand versetzt.

Amtliche Chicanen. Wahrlich, wenn die Götter hassen, den machen sie zum Tabakverschleisser. Zumindest dürfte es kaum auf Erden einen zweiten Beruf geben, wo alle Welt sich berechtigt glaubt zu chicaniren oder zu benachtheiligen, wann und wie es Jedem beliebt.

Das Neueste auf diesem Gebiete der Chicane leistet, das Gebührenbemessungs Amt der Hauptstadtischen k. u. Finanz-Direction, welches sich für berechtigt hält, den Tabakkleinverschleissern der Hauptstadt Strafen aufzuerlegen, wenn diese es unterlassen, ihre Stempelfassungsbücher Jahre hindurch aufzubewahren. Da kommt ein Finanzwächter in eine Tabaktrafik, verlangt die Vorweisung des Fassungs-Buches vom Jahre 1902 oder 1903 und wenn dasselbe, wie nur natürlich nicht mehr da ist, macht er die Anzeige bei einer Abtheilung der Finanz-Direction, die mit dem Tabakverschleisser gerade so viel zu schaffen hat, wie mit irgend welchen Angestellten der Tabak-Regie. Trotzdem hält sich der betreffende Beamte für berechtigt Strafen für eine Sache zu diktiren, die ihn erstens nichts angeht und zweitens schon aus dem Grunde absurd ist, weil es niemals eine Vorschrift gegeben

hat, welche dem Verschleisser anbefiehlt seine Einkaufsbüchelchen, die er blos zu seiner eigenen Bequemlichkeit besitzt aufzubewahren.

Wir sind überzeugt davon, dass kein einziger der Betroffenen diese Strafgeelder bezahlen wird, wie wir auch überzeugt davon sind, dass jeden hierüber eingereichte Rekurs, die Streichung dieser Strafgebühr zur Folge haben wird. Wenn wir gleichwohl diese Angelegenheit hier zur Sprache bringen, geschieht es, um dem als gerecht und umsichtig bekanten Finanz-Director, Herrn kön. Rath *Wolfmumb* darauf aufmerksam gemacht zu haben, zumal er wahrscheinlich hievon keine Kenntnis besitzen dürfte. Kann man ja schon sehr zufrieden sein, wenn jeder Verschleisser die Vorschriften genau einhält, warum also Strafen diktiren, für Dinge deren Lächerlichkeit auf der Hand liegt. Es wäre sehr traurig wenn das Stempelmarken-Magazin im Zollamt, ihre Kontrolle über vor Jahren ausgefolgte Stempelmarken aus den Fassungsbüchern der Kleinverschleisser ersehen und üben wollte Eine solche Kontrolle müsste zu verschiedenen Bedenken Anlass geben. Wozu also diese Chicanen? Wir bitten um Antwort.

Die Stempelgebühren der Tabak-Grossverschleisser. Mehrfachen Anfragen gegenüber, theilen wir nochmals mit, dass die Grosstrafikanten für jene Beträge, welche sie als Provisionen für verkaufte Tabak Materialien von ihren Bestellungen in Abzug gebracht haben, eine Stempelgebühr zu bezahlen *nicht verpflichtet sind*. Wenn die Finanz-Directionen gleichwohl eine solche vorschreiben, so geschieht es in Folge einer vor Jahren geschaffenen irrthümlich herausgegebenen Verordnung. Wir glauben, dass das Finanz-Ministerium jeder Einwendung gegen diese unrichtig aufgefasste Vorschreibung Folge geben und die Beträge streichen wird. Eventuell ist eine Appellation an den Verwaltungsgerichtshof zulässig. Die Angelegenheit ist so klar, dass kein Zweifel hierüber aufkommen kann. Die Provision der Grosstrafikanten ist ein Verdienst, der ja schon einmal mit 10% des Reineinkommens besteuert wurde und keine Gage oder Schenkung. Wenn diese Gebühr richtig wäre, dann müssten sämtliche Geschäftsleute jeder Branche dieselbe bezahlen.

Tabak in Oesterreich. In der letzten Budget-Sitzung führte der Finanzminister Dr. Kosel bezüglich der von einem Abgeordneten angeregten Erweiterung des Tabakbaues im Inlande aus, dass Versuche in dieser Richtung bereits durchgeführt worden seien jedoch keine sehr befriedigenden Resultate ergeben haben. Auch müsse aus Rücksichten der Ueberwachung darauf gesehen werden, dass die für den inländischen Konsum bestimmte Tabakbauära, für welche nach dem Umfange des Inländerkonsums ein Ausmass von 25 000 ha genüge, nicht auf zu viele Länder zerstreut, sondern möglichst konzentriert werde. Ferner könne nicht übersehen werden, dass in jenen Gegenden, welche Tabakbau treiben, der Konsum und damit das Erträgniss des

Tabakgefälles erfahrungsgemäss in auffallender Weise abnehmen Schliesslich müsse man auch bedenken, dass die Tabakkultur besonders heikel sei und daher den landwirtschaftlichen Kreiser vielleicht nicht jenen Nutzen bringen werde, den sie erwarten. Was die vom Herrn Abgeordneten Dr. Kramarz angeregte Versehung der Tabakfabrikate mit ihrer Bezeichnung in den einzelnen Landessprachen anbelange, so erklärt der Minister, dass er nicht anstehe, dieselbe einer nähern Erwägung unterziehen zu lassen. Anlangend die Errichtung neuer Tabakfabriken, so werde ja, entsprechend der Zunahme des Konsums, auch an die Errichtung neuer Fabriken geschritten, wobei selbstverständlich nach Tunlichkeit auf jene Länder Rücksicht genommen werde, welche noch keine Tabakfabriken besitzen. Was speziell Dalmatien betreffe, so wäre hier die Errichtung einer neuen Fabrik wegen des geringen Konsums im Lande und der Kostspieligkeit der Verfrachtung der hier erzeugten Tabakfabrikate in andere Länder nicht ökonomisch, zumal einzelne Einlösungsämter in Dalmatien mit kleinen Tabakfabriken, welche das im Lande hauptsächlich begehrte Fabrikat erzeugen, verbunden seien. Was die Beobachtung der Sonntagsruhe im Gebiete der Tabakregie anbelange, so werde die Finanzverwaltung nicht zögern, sobald der dem Hause vorliegende Gesetzentwurf betreffend die Neuregelung der Sonntagsruhe in den Handelsbetrieben, angenommen sein werde, die Grundsätze desselben, obwohl die Tabakfabriken nicht unter jenes Gesetz fallen werden, nach Tunlichkeit anzuwenden. Bezüglich des Herzegovinaer Tabaks bemerkt der Minister, dass bosnischer Tabak von der österreichischen Tabakregie gekauft und verwertet und auch bosnisches Tabakfabrikat im Spezialverschleisse abgegeben, überdies auch bezüglich des direkten Bezuges bosnischen Tabaks seitens der Konsumenten seitens der österreichischen Tabakregie eine gewisse Liberalität geübt werde. Dagegen sei die Aufnahme bosnischer Fabrikate in unseren allgemeinen Verschleiss nicht angängig, weil hiedurch der diesseitigen Tabakregie ein grosser Teil des Monopolgewinnes verloren gehen würde.

Der Tabak auf Jamaika. Der Tabak auf Jamaika gedeiht gut und reichlich, hat schöne Farbe und Aroma und ist sehr grossblättrig. Er hat nur den einen Fehler, dass er ausserordentlich schwer ist, so dass er nur als Mischung mit anderen Tabaken verwandt werden kann. Fachleute sind allerdings der Ansicht, dass, wenn der Boden mit einem speziellen Dung versehen werden würde und auch sonst dem ganzen Tabakbau entsprechend mehr moderne Hilfe geleistet werden würde, der Tabak ein leichter, ja sogar ein sehr milder werden würde. Bei der Vorzüglichkeit des Tabaks von Jamaika würde er ein vorzügliches Mischungsprodukt für viele anderen Länder abgeben, und angesichts seines reichen Ernteertrages könnte der Tabak den industriellen Wohlstand der Insel in sehr bedeutendem Masse heben.

A legjobb gyúfa a legolcsóbb!!

Kétségtelenül ilyen a következő, mindenütt jól ismert fajta:

Biztonsági gyújtó:

Honvédszobor gyújtó
Millenium
Népgyufa
Buzbrothers (svédgyufa
karddal)

Krokodil gyufa
Eiffel torony gyufa
Telegráf

Szalony gyújtó:

Millenium gyújtó
Népgyufa
Germán gyufa
Krokodil
Pearlmatches.

Ezen fajok, kitűnő minőségüknél fogva, több világkiállításon nyertek díjakat, legutóbb Párisban 1900-ban, Grand Prix-t és arany érmet. (Pojatzi cég.)

Raktárak Budapesten:

DARVAS S. ÉS TÁRSA
V., Hold-utca 9.

LOTTER ÁGOST
VI., Kemnitzer-utca 10.

Feltűnő újdonság.

DELICE

Minden hirdetés felesleges, a
dohányzó egyszer veszi és többé
mást nem szihat

Legjobb valódi francia
szivarkapapír és szivarkahüvely.

Gyári raktár:

Goldzieher Gézánál

Budapest, V., Sas-utca 29. szám.